

VIÐMERKINGAR

Blaðið GLAÐING millum gamlar sigarettstumpar og fuglaskvett í havnargøtum

Tíðindaskriv
Temakvøld
um sorg
í Bygdar-
húsinum
í Miðvági

Sorgin er partur av gerandisdegnum hjá fleiri menniskjum í landi okkara, og tað eru nógv, sum púra einsamøll stríðast við at liva seg gjøgnum lívi við hesum.

Samkomur í Vágum hava saman við Aglowl skipa fyri tiltakinum um sorg, og vóna tey at fólk við sorg, vinir, grannar og onnur viðkomandi koma til tiltakið.

Tað er ikki óvanligt at hoyra um felagskapir og tiltøk av ymiskum slag í grannalondum okkara. Í Føroyum er ikki vanligt at skipa fyri temadøgum sum hesum um SORG, men hetta hava samkomur í Vágum og Aglowl gjørt nakað við.

Frásøgu fólkið eru fólk sum einaferð í lívi teirra hava merkt sorg, og hava mist onkran, tey hava verið sera góð við, og tey greiða eisini frá hvussu tey klára at liva víðari við sorgini, og sakinum eftir tær nærmastu, sum farin eru.

Tað eru ikki bara tey allar nærmastu, sum hava brúk fyri at luttaka í einum slíkum tema degi, tað eru eisini grannar, vinir og kenningar, sum kunnu fáa gagn av tiltakinum.

Miriam og Viktor Carlsen saman við fleiri, fara at siga frá hvussu tey dagliga royna at liva seg gjøgnum trupuleikarnar.

Fyrireikararnir vóna at fleiri koma til temakvøldi sum verður fríggið og leygarkvøldið kl.20.

Hans Pauli Strøm,
sosialistiskur sjálfstýris-
maður og lögtingsmaður
fyri Føroya Javnaðarflokk

»Einasta føroyska magasin-
ið« kallaði nýggja føroyska
mánaðarblaðið GLAÐING
seg sjálvan í útgávuini, som
kom beint undan jólum.
Men at døma eftir odda-
greininum beri eg ótta fyri
hvat intellektuella magasin-
ið hjá sjálvari blaðstjórnini
er fyllt við. Tí henda odda-
greinin var úr enda í annan
ein sann partapolitisk lortas-
pann yvir ein ávísan
politiskan flokk í Føroyum,
nevnliga Føroya Javnaðar-
flokk.

Tað er bæði gagnligt og
ynskiligt við politiskum
kritikki og gjarna hvössum
kritikki av politisku flokk-
unum. Men vit eiga at
krevja eitt minstamark av
sakligum argumentum og
grundgevingum fyri kri-
tikkinum, um hann skal

tæna nøkrum konstruktiv-
um endamáli. Oddagreinin
í GLAÐING var fullkomi-
liga uttan politisk argu-
ment, fullkomið uttan
politiskar grundgevingar –
hon var onki annað enn
primitiv útspilling úr enda í
annan.

Eitt er óhúmskan sjálf í
oddagreininum, m.a. tá sagt
verður at »slípan í føroyska
arbeiðaraflokkinum... velt-
ist millum gamlar sigarett-
stumpar og fuglaskvett í
havnargøtum«. Veit ikki um
hetta skal skiljast sum dømi

um djúptgangandi jour-
nalistikk, ella hetta er ein
roynd at hevja seg upp til
politiskan poesi.

Eitt annað dømi lýsir
eisini tað primitiva andaliga
støðið og chauvinistisku
argumentatiónina í odda-
greininum. Tað verður fyrst
sagt at »landsstýrið hevur
nápað sjálfstýrisuppskotið
hjá Javnaðarflokkinum. Tí
kann hesin sami flokkur
ikki taka undir við upp-
skotinum hjá sær sjálvum.«
Tað er ikki hetta mósnið
sum er tað áhugaverda,
men »argumentið«, sum
kemur beint aftaná: »Tí
hvør skoytir um at fáa egnu
konu sína aftur, eftir at aðrir
hava stuttleika sær við
henni? Hetta man vera
logikkur fyri sjálvt stór
smábörn«.

Man kann í hvussu er
staðfesta, at henda stink-
andi chauvinisman er lo-
gikkur fyri redaktiónina á
GLAÐING, og tað haldi eg
ikki teir skulu rósa sær av.
Eitt triðja er tann grund-
leysi pástandurinn og tann

ónsinnada lygnin, odda-
greinin slongir út, full-
komiliga uttan nakra
grundgeving: at »hesin so-
nevndi sosialdemokratiski
flokkurinn er nógv sam-
bandskari enn hann er so-
sialdemokratiskur. At hann
er nógv sambandskari enn
sjálvt Sambandsflokkurinn,
og nógv minni sosial-
demokratiskur enn Sam-
bandsflokkurinn.... At flokk-
urinn hevur avdúkað seg
sum reinan afturhaldssinn-
aðan sambandsflokk, har
støðugt tætt samband við
danir verður raðfest langt
fram um sosialdemokrat-
iskan politikk...» o.s.fr.,
o.s.fr., o.s.fr.

Hetta fantasileysa júkið
fær ein næstan at hugsa um
politiskt woodoo, har
gandakallurin roynir at øsa
seg sjálfan og sínar áhoyr-
arar við at messa tær somu
fáu illbønirnar yvir figgjan-
an í teirri villu trúgv at ill-
bønirnar gerast veruleiki
við at júka tær uppsaman-
aftur.

Hinvegin vita allir po-

litisk edrúir føroyingar, at
hesir pástandir eru grund-
leysir. Ein og hvør, sum
fylgir bara tað allarminsta
við í politikki, veit við sær
sjálvum, at teir eru og vera
ikki annað enn lygn, líka-
mikið hvussu fullveldis-
fanatikarar júka teir upp-
saman aftur. Tað sum tí
undrar meg, er hví blaðið
GLAÐING er farið at ýla í
hesum kórinum. Og tað vil
eg spyrja blaðstjóran um,
beinleiðis her í blaðnum.

Ein opin spurningur til
ábyrgdarblaðstjóran á
Gláðing:

Sambært teldutøku før-
oysku orðabókini hjá Fø-
roya Fróðskaparfelag, 1999,
er ein oddagrein: »grein (á
føstum plássi) við áskoðan
blaðsins á ávíst mál«.

Tí spyrji eg ábyrgdar-
blaðstjóran, Grækaris
Djurhuus Magnussen, um
hann kann vátta, at »Odda-
grein: Tað er synd í Javnaðar-
flokkinum« í GLAÐING nr. 3,
des. 2000, ber áskoðan
blaðsins um Føroya Javnaðar-
flokk?

Viðmerking til tíðindasending í Degi
og Viku 4. jan. 2001

**Nevndin í Føroya
Postfelag**

Eftir at Sjonvarpið tann 4.
januar 2001 bar tíðindini
um blaðútbering, har post-
verksstjórin partvís leggur
Postfelagið undir at vera
ein forðan fyri kvöldút-
bering, kunnu vit ikki lata
vera við at koma við nøkr-
um viðmerkingum

Okkum er fallið fyri
bróstið, at eining hevur
havt viðmerkingar til tað
láturliga og einvegis inn-
leggdi í Degi og Viku, har
sagt varð, at bløðini lógu á
posthúsinum í 16 tímar,
uttan at verða borin út.
Eingin frágreiðing varð
givin, um hví hetta var so,
uttan eitt suff frá Post-
verkstjóranum Bergur í
Garði, sum lat standa eftir,
at Postfelagið átti sína stóru
skuld í hesum

Tá postverksstjórin vísir

á, at hann ikki hevur møguleikar at geva bløðunum eitt tilboð um kvöldútbering, tí sáttmálin, hann og Figgjarmálastýrið hava gjørt við Postfelagið, er ein forðan. Til hetta kunnu vit upplýsa, uttan at verða borin út, at sáttmálin felagið hevur við Figgjarmálastýrið ikki er stórt annarleiðis, enn sáttmálin hini feløginí hava.

Men lat okkum koma til sannleikan í hesum máli.
Dimma og Sosialurin
sum eru fyrrapartsbløð,

hava fyrr verið skrivað um
dagin og út á kvöldið, og so
komin á posthúsið til
arbeiðstíð morgunin eftir,
kl. ca. 4.30 og borin út í
meginpartin av landinum
sama fyrrapart.

Men tá blaðið skal koma
út dagin fyri útgávudagin,
hava tey, sum skulu finna
og skriva tíðindi, bert fyrra-
partin at gera hetta í, tí
prentingin fer í gongd stutt
eftir middag.

Blaðútgevarnir hava so
eisini ta meining, at bløðini

skulu berast út um kvöldið,
fyri sama prís, sum um tey
vóru borin út, saman við
hinum postinum, í vanligari
arbeiðstíð.

Vónandi er tað onkur,
sum skilur, at tað ikki ber til
at bera post út tver ferðir
um dagin fyri sama prís.

Blaðútgevarnir og Post-
verksstjórin skilja tað helst
ikki???

Suðuroyggin og framtíðin

Svenning Borg, Vágur

Nú hevur so stórkapitalurin
avgjørt, at oljuútgerðar-
havnin skal liggja í Havn
ella Runavík og ikki í
Suðuroynni, har ið tað var
mest natúrligt, at hon lá.
Suðuroyingar sleppa als
ikki uppí part, sjálvt um
oljuøki er beint sunnanfyri
Suðuroynna, so skal olju-

havnin verða norðanfyri,
hetta kunnu okur slettis ikki
gødtaka. Hvat høvdu runa-
víkingar sagt, um tað var
øvugt, at oljan var beint
sunnanfyri hjá teimum og
suðuroyingar komu og tóku
sær av oljuni á teirra sjóøki,
neyvan høvdu teir gøðtikið
tað og tað gera okur suð-
uroyingar heldur ikki.

Eg vil hervið heita á allar
suðuroyingar um at standa
saman og gera uppreistur.
Suðuroyingar hava gjørt tað
fyrr og øll vita okur, hvussu

tað endaði, okur skulu hava
oljuútgerðarhavnina og
oljumálastýrið her í Suðuroynni,
tað skal ikki borast á
okra øki uttan at tað skal
ganga útfrá Suðuroynni, tað
hava okur krav uppá.

Sum gongdin er nú, doyr
oyggin út eftir einari
stuttari tíð og kunnu okur
ikki bara lata standa til,
uppreistur er neyðugur fyri
at fáa tað, sum okra er, tí nú
er Suðuroyggin ein minni-
luti í Føroyum og verður
viðfarin sum aðrir minni-

lutar úti í heimi.

Atkvøðan í apríl um at
Føroyar skulu loysa frá
Danmark er slettis ikki
neyðug í Suðuroynni, her er
einans ein fólkatakvøða
neyðug og tað er um at
loysa Suðuroynna frá rest-
ini av Føroyum. Eftir hes-
um seinasta málinum um
oljuhavnina man neyvan
nakar suðuroyingur vera í
iva longur um, at einasti og
beinasti vegurin fyri at
yvirleva í Suðuroynni er
loysing frá restini av

Føroyum.

Suðuroyggin við sínum
havleiðum, átti at verið ein
av heimins ríkasta oyggj-
av, men sleppur hon ikki
at gagnnýta sínar havleiðir,
hevur hon lítlan møguleikar,
tí skulu okur ikki
lata aðrar taka møguleikan
frá okum og krevja okur tí
alla umsitingina av olju-
ríkdominum at vera her í
oyynni.